

DÔVODOVÁ SPRÁVA

A. Všeobecná časť

Návrh zákona o verejnej výskumnej inštitúcii a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa predkladá do legislatívneho procesu na základe Plánu legislatívnych úloh vlády Slovenskej republiky na mesiace jún až december 2016. Materiál bol prerokovaný a schválený Legislatívnou radou vlády Slovenskej republiky v septembri 2016 a následne predložený aj na rokovanie vlády Slovenskej republiky, pričom rokovanie o materiáli bolo prerušené. Oproti materiálu zo septembra 2016 má predkladaný materiál niekoľko zmien, najmä v poistkách ohľadom prioritného majetku, v zložení správnej rady a dozornej rady, v legislatívno-technických úpravách a v zmene rozhodujúcich dátumov.

Cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvoriť nový typ právnickej osoby sui generis [§ 18 ods. 2 písm. d) Občianskeho zákonníka], ktorá bude subjektom verejného práva na rozhraní medzi verejnoprávnou inštitúciou a neziskovou organizáciou, a ktorej hlavným predmetom činnosti je výskumná činnosť, zahrňujúca aj zabezpečovanie infraštruktúry výskumu. Ich vytvorenie má posilniť ich právnu samostatnosť, zvýšiť ich ekonomickú silu, ako aj zabezpečiť verejnú kontrolu výsledkov ich činnosti.

V porovnaní s dnešnou právnou formou rozpočtových a príspevkových organizácií má navrhovaná nová právna forma „verejná výskumná inštitúcia“ umožniť subjektom uskutočňujúcim výskumnú, a prípadne aj vývojovú činnosť lepšie čeliť hlavným výzvam, s ktorými sú v súčasnosti konfrontované :

- tlak na zabezpečenie väčšieho podielu zdrojov z nadnárodných projektov a z podnikateľského sektora na financovaní svojej činnosti a na zintenzívnenie prenosu výsledkov výskumu a vývoja do praxe,
- možnosť viaczdrojového financovania a zabezpečenia ekonomickej stability,
- zachovanie právnej subjektivity s autonómnym a samosprávnym postavením umožní bezproblémové pokračovanie v medzinárodných a domácich aktivitách,
- samostatné rozhodovanie v kľúčových otázkach, ako je zapojenie sa do projektov a získavanie kontraktov s priemyselnou sférou,
- možnosť regulácie príspevku od štátu podľa skutočne odvedených výkonov,
- možnosti efektívnejšieho odmeňovania výskumno-vývojových pracovníkov za účelom ich motivácie,
- veľká perspektíva rozvoja aktivít, aj smerom do priemyselného výskumu.

Súčasná prevládajúca forma rozpočtových a príspevkových organizácií nie je pre výskum a vývoj z dlhodobého hľadiska vhodná. Navrhuje sa preto zaviesť pre oblasť výskumu a vývoja novú právnu formu - verejná výskumná inštitúcia s právnou subjektivitou, vlastným majetkom a zákonom stanovenými podmienkami pre nakladanie s týmto majetkom.

- I. Nevhodnosť formy neziskovej organizácie podľa zákona č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby

I.1 Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z.: *„Nezisková organizácia je právnická osoba založená podľa tohto zákona, ktorá poskytuje všeobecne prospešné služby za vopred určených a pre všetkých používateľov rovnakých podmienok a ktorej zisk sa nesmie použiť v prospech zakladateľov, členov orgánov ani jej zamestnancov, ale sa musí použiť v celom rozsahu na zabezpečenie všeobecne prospešných služieb.*

I.2 Hoci všeobecne prospešnými službami, ktoré neziskové organizácie môžu poskytovať, sú aj výskum, vývoj, vedecko-technické a informačné služby [§ 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 213/1997 Z. z.], § 2 ods. 1 zákona č. 213/1997 Z. z. upravuje spôsob poskytovania všeobecne prospešných služieb tak, že musia byť poskytované *„za vopred určených a pre všetkých používateľov rovnakých podmienok“*, teda v podstate „katalógovým“ spôsobom.

I.3 Právna forma verejných výskumných inštitúcií je určená osobitne pre organizácie, ktorých hlavným predmetom činnosti bude výskum. Predpokladá sa, že verejné výskumné inštitúcie budú okrem výskumu vykonávať aj iné činnosti (tradičné najmä v prostredí SAV), ako napríklad zabezpečovanie a správu infraštruktúry výskumu a vývoja, účasť na pedagogickom procese vysokých škôl, spolupráca v oblasti vedy a techniky s vysokými školami, či aj vývoj a inovácie. Právny režim zákona č. 213/1997 Z. z., obmedzujúci predmet činnosti neziskovej organizácie iba na výskum, vývoj, vedecko-technické a informačné služby, by výkon týchto činností neumožňoval.

I.4 Návrh zákona predpokladá, že verejné výskumné inštitúcie budú môcť vykonávať aj podnikateľskú činnosť a činnosť na základe požiadaviek subjektov verejnej správy, v rámci ktorých budú poskytovať služby konkrétnym subjektom prejavujúcim záujem o ne, no nie „katalógovým“ spôsobom, ale za podmienok dojednaných *ad hoc*. Právny režim zákona č. 213/1997 Z. z. umožňujúci iba „katalógový“ spôsob poskytovania služieb by preto bol pre verejné výskumné inštitúcie nepoužiteľný aj z tohto dôvodu.

I.5 Podľa návrhu zákona, hlavným zdrojom financovania hlavnej činnosti bude inštitucionálna forma podpory výskumu a vývoja, ktorú podľa § 16 ods. 7 písm. a) zákona č. 172/2005 Z. z. možno použiť aj na prevádzku infraštruktúry výskumu a vývoja výskumnej organizácie, čo by bolo pri neziskovej organizácii (ak by išlo o „dotáciu“) vzhľadom na § 29 ods. 4 druhá veta zákona č. 213/1997 Z. z. nemožné.

I.6 Zákon č. 213/1997 Z. z. ustanovuje, že neziskovej organizácii môže, no nemusí, byť poskytnutá dotácia z verejných zdrojov (§ 29 ods. 3); pri verejnej výskumnej inštitúcii budú zakladateľom poskytované finančné prostriedky ako inštitucionálna forma podpory výskumu a vývoja poskytované príspevok zo štátneho rozpočtu bude poskytnutý (§ 25 ods. 1 navrhovaného zákona).

I.7 Podľa návrhu zákona, za účelom otvorenia možností intenzifikácie výskumnej činnosti či prenosu jej výsledkov do praxe, verejné výskumné inštitúcie budú môcť – za podmienok upravených zákonom – vstupovať do obchodných spoločností, resp. ich založiť, čo by bolo pri neziskovej organizácii vzhľadom na § 30 ods. 2 zákona č. 213/1997 Z. z. nemožné.

I.8 Predpokladá sa, že najpočetnejšou skupinou výskumných organizácií, ktoré si osvoja túto novú právnu formu, budú organizácie SAV. V tejto súvislosti, zmena právnej formy organizácií SAV na neziskové organizácie by mala za následok popretie súčasného rozčlenenia sektora výskumu a vývoja v § 7 zákona č. 172/2005 Z. z. o organizácii štátnej podpory výskumu a vývoja, ktorý predpokladá existenciu:

- a) štátneho sektora, ktorý zahŕňa SAV a výskumné organizácie zriadené ústrednými orgánmi štátnej správy,
- b) sektora vysokých škôl,
- c) neziskového sektora, ktorý tvoria o. i. občianske združenia, neziskové organizácie, ... a
- d) podnikateľského sektora.

I.9 Z pohľadu rozpočtových organizácií a príspevkových organizácií, ktorých transformácia na verejné výskumné inštitúcie k 1. 1. 2018 sa navrhuje, by prípadnou transformáciou na neziskové organizácie došlo k narušeniu tohto systému rozčlenenia sektora výskumu a vývoja fatálnym oslabením, či dokonca úplnou elimináciou, štátneho sektora a skokovým, mohutným, neprirodzeným a nesystémovým zväčšením neziskového sektora. Osobitne vo vzťahu k organizáciám SAV by takýto krok bol nesystémový vzhľadom na skutočnosť, že zákon o SAV ju výslovne definuje ako „samosprávnu vedeckú inštitúciu Slovenskej republiky“ a ako rozpočtovú organizáciu, ktorá je „právnickou osobou štátu“ (v zmysle § 21 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy), teda ako právnickú osobu vykazujúci osobitný, zákonom definovaný vzťah so štátom. Uvedené sa prejavuje o. i. aj zaradením tak SAV, ako aj plánovaných verejných výskumných inštitúcií, do sektora verejnej správy, čo by v prípade neziskových organizácií zrejme neprichádzalo do úvahy.

II. Nevhodnosť formy obchodných spoločností (osobitne spoločnosti s ručením obmedzeným a akciovej spoločnosti) podľa Obchodného zákonníka

II.1 Vo všeobecnosti, obchodné spoločnosti (korporácie) už zo svojej podstaty nie sú vhodnou formou, v ktorej by verejné výskumné inštitúcie mohli pôsobiť. Obchodná spoločnosť má svojich vlastníkov (spoločníkov, akcionárov), ktorých základným cieľom je zhodnotiť kapitál vložený do korporácie v podobe distribúcie dosiahnutého zisku vo forme dividend. Verejné výskumné inštitúcie dosiahnutý zisk nikomu nebudú distribuovať, naopak, sú povinné ho použiť na realizáciu svojej hlavnej činnosti. Vlastníci obchodnej spoločnosti, združení zväčša v orgáne korporácie, ktorým je valné zhromaždenie, kreujú ostatné orgány tak, aby tieto s odbornou starostlivosťou spravovali ich kapitál vložený do spoločnosti. Hoci aj v navrhovaných verejných výskumných inštitúciách bude zakladateľ kreovať bez obmedzení dozornú radu, no na zloženie ostatných kolektívnych orgánov budú mať do určitej miery priamy dosah vymedzení zamestnanci verejnej výskumnej inštitúcie.

II.2 Nezlučiteľnosť navrhovaného právneho rámca s právnym režimom pôsobenia obchodných spoločností spočíva aj v tom, že možnosť verejných výskumných inštitúcií vykonávať podnikateľskú činnosť je podmienená plnením viacerých osobitných podmienok uvedených priamo v navrhovanom zákone, zatiaľ čo pri obchodných spoločnostiach je možnosť vykonávať podnikateľskú činnosť podmienená splnením podmienok vyplývajúcich iba zo všeobecných právnych noriem aplikovateľných na všetky dotknuté podnikateľské subjekty (napr. zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní).

II.3 Zároveň, ak by výskumné organizácie, pre ktoré sa navrhuje právny režim verejných výskumných inštitúcií, mali mať formu akciovej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným nezaloženej za účelom podnikania, vzhľadom na ustanovenie § 13 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 3 za bodkočiarkou zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov by neprichádzalo do úvahy oslobodenie príjmov z ich hlavnej činnosti od dane z príjmov.

II.4 Návrh zákona počíta s prechodom majetku štátu (hnutel'ného aj nehnuteľného) na verejné výskumné inštitúcie, vo vzťahu ku ktorému organizácie transformujúce sa na verejné výskumné inštitúcie mali právne postavenie správcu majetku štátu. Návrh zákona definuje celý rad obmedzení vzťahujúcich sa na nakladanie s majetkom (napr. povinné predchádzajúce súhlasy dozornej rady, prípadne aj zakladateľa s vybranými úkonmi týkajúcimi sa majetku, zákonom uložený zákaz vybraných úkonov dispozície s majetkom, ..., v prípade prioritného majetku aj súhlas Ministerstva financií SR) s cieľom ochrany majetku verejnej výskumnej inštitúcie. Návrh zákona obsahuje aj osobitný režim umožňujúci návrat prioritného majetku verejnej výskumnej inštitúcie (nehnuteľný majetok štátu vložený do verejnej výskumnej inštitúcie) späť štátu v prípade, ak by sa verejná výskumná inštitúcia ocitla v situácii smerujúcej k jej zániku ako subjektu práva (typicky prípad konkurzu). Takéto obmedzenia pri nakladaní s majetkom a osobitná ochrana majetkových záujmov štátu (aj po prechode vlastníctva majetku štátu na verejnú výskumnú inštitúciu) by neboli aplikovateľné, ak by mali ísť o formu obchodných spoločností.

II.5 Vo všeobecnosti, navrhovaná verejná výskumná inštitúcia nie je osobou súkromného práva, nie je podnikateľom. Samotný názov uvedeného typu právnickej osoby obsahuje prívlastok „verejná“, čo napovedá, že sa nejedná o subjekt súkromného práva. Zameranie hlavnej činnosti verejných výskumných inštitúcií ich predurčuje k tomu, aby boli vnímané ako subjekty verejnej správy, podobne ako verejné vysoké školy s podobným predmetom činnosti, pričom na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že verejné výskumné inštitúcie by mali mať právo podnikat' alebo prijať úver, keďže rovnaké oprávnenia majú aj verejné vysoké školy. Na povahu navrhovaných verejných výskumných inštitúcií, ako subjektov verejnej správy, v návrhu zákona nadväzuje celý rad ustanovení upravujúcich spôsob hospodárenia, rozpočtovanie prostriedkov, vykazovanie príjmov a výdavkov, koncentrovanie príjmov na účtoch vedených v Štátnej pokladnici a pod. Takéto nastavenia nie je možné aplikovať vo vzťahu k obchodným spoločnostiam, ktoré sú subjektmi súkromného práva.

III. Nevhodnosť formy nadácie podľa zákona č. 34/2002 Z. z. o nadáciách a o zmene Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov

III.1 Zákon č. 34/2002 Z. z. definuje v § 2 ods. 1 nadáciu ako účelové združenie majetku, ktoré slúži na podporu verejnoprospešného účelu, ktorým môže byť aj rozvoj vedy a vzdelania (§ 2 ods. 3). Nadácia je právnická osoba realizujúca nadačnú činnosť. V zmysle § 2 ods. 6 zákona č. 34/2002 Z. z. sa nadačnou činnosťou rozumie: (i) poskytovanie peňažných a nepeňažných prostriedkov z majetku nadácie tretím osobám, (ii) správa majetku nadácie vrátane nadačných fondov. Z uvedeného je zrejmé, že nadácia síce združuje majetok, ktorý slúži na podporu verejnoprospešného účelu, ktorým môže byť aj rozvoj vedy, ale táto podpora nadácie spočíva v tom, že podporuje tretie osoby, aby ony samy svojou činnosťou naplňali verejnoprospešný účel

(ako napr. rozvoj vedy), samy nadácie ale činnosť naplňajúcu verejnoprospešný účel neuskutočňujú.

III.2 Naopak, navrhované verejné výskumné inštitúcie nezdužujú majetok, aby ním podporovali činnosť tretích osôb naplňajúcu verejnoprospešný účel; verejné výskumné inštitúcie majú samy vykonávať činnosť, ktorou sa môže naplniť verejnoprospešný účel (ako napr. rozvoj vedy).

III.3 Okrem toho nadácie sa ako právnické osoby zapisujú do registra nadácií, ktorý vedie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Navrhované verejné výskumné inštitúcie, ako právnické zamerané na oblasť vedy a techniky, by nepochybne mali ostať v gescii Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, do pôsobnosti ktorého táto oblasť spadá.

IV. Nevhodnosť formy rozpočtovej organizácie alebo príspevkovej organizácie podľa zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov

IV.1 Slovenská akadémia vied a ústredné orgány štátnej správy, ako správcovia rozpočtových kapitol, a prípadne aj rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie, ktorým následne prostriedky zo štátneho rozpočtu rozdeľujú, dostávajú prostriedky zo štátneho rozpočtu pridelované iba na jeden kalendárny rok. Objem poskytnutých prostriedkov sa každoročne mení v závislosti od výkonnosti slovenskej ekonomiky a ďalších makroekonomických i politických faktorov, čo predstavuje významný prvok ekonomickej neistoty a nestability pri úvahách výskumných rozpočtových organizácií a príspevkových organizácií o zapojení sa do výskumných projektov presahujúcich spravidla obdobie jedného roka.

IV.2 Rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie nesmú prijímať úvery alebo pôžičky. Nemožnosť úverového financovania oberá slovenské výskumné rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie o jeden zo štandardných spôsobov zlepšenia stavu výskumnej základne, ako jedného z predpokladov plnenia účelu, na ktorý boli zriadené. Aj v tomto ohľade sú slovenské výskumné rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie znevýhodnené nielen voči slovenským verejným vysokým školám, keďže tieto môžu svoju činnosť financovať aj prostredníctvom bankových úverov, hoci s určitými obmedzeniami, ale aj voči iným európskym výskumným inštitúciám využívajúcim úverové zdroje na výskumnú činnosť (napr. výskumné inštitúcie v Rakúsku využívajúce úverové financovanie). Rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie v zásade nesmú byť zakladateľmi ani zriaďovateľmi inej právnickej osoby a, ak sú členmi určitej inej právnickej osoby, prostriedky svojho rozpočtu môžu použiť na zaplatenie členského príspevku len so súhlasom zriaďovateľa.

IV.3 Rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie nemajú spôsobilosť vlastníť majetok. Hoci môžu vo vlastnom mene nadobúdať práva a zaväzovať sa, majetok, ktorý je organizácii zverený pri jej zriadení, ako aj majetok, ktorý nadobudne počas svojej existencie, je majetkom štátu. Aj keď nie sú jeho vlastníčkami, majú povinnosť udržiavať ho v riadnom stave, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu alebo zmenšeniu.

IV.4 Príjem z prenájmu majetku štátu v správe rozpočtovej organizácie je príjmom štátneho rozpočtu, čo znemožňuje alokáciu potrebných finančných zdrojov v prospech rozvoja výskumu a vývoja a zvýšenie nezávislosti výskumných rozpočtových organizácií na verejných zdrojoch. Podobne, príjem z prevodu správy alebo z prevodu vlastníctva majetku štátu v správe príspevkovej organizácie nemusí byť príjmom spravujúcej organizácie (ale môže byť príjmom štátneho rozpočtu) a ak aj je príjmom spravujúcej organizácie, môže byť použitý iba na jediný, úzko vymedzený účel.

IV.5 Vykonávať podnikateľskú činnosť môžu rozpočtové organizácie iba v prípade, ak ich k tomu osobitný predpis výslovne oprávňuje a príspevkové organizácie iba so súhlasom zriaďovateľa. Ak je hospodárskym výsledkom podnikateľskej činnosti k 30. septembru rozpočtového roka strata, je rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia povinná zabezpečiť, aby bola do konca rozpočtového roka vyrovnaná, alebo prijať opatrenia na ukončenie podnikateľskej činnosti.

Vytvorenie verejnej výskumnej inštitúcie, ako nového typu právnickej osoby zameranej primárne na výskum, má tiež za cieľ odlíšiť budúce verejné výskumné inštitúcie od iných subjektov verejného či súkromného práva, ktoré síce môžu vykonávať výskum, ale nevykonávajú ho ako svoju základnú hlavnú činnosť, ako napr. vysoké školy či neziskové organizácie poskytujúce všeobecne prospešné služby podľa zákona č. 213/1997 Z. z., ktoré môžu vykonávať, spomedzi mnohých iných všeobecne prospešných služieb, aj činnosť výskumu.

Dôraz kladený na výskum, ako predmet hlavnej činnosti verejnej výskumnej inštitúcie má zabezpečiť sústredenie sa budúcich verejných výskumných inštitúcií na výskumnú činnosť, ako primárny účel, na ktorý budú založené, a zabránenie presunu ťažiska aktivity verejných výskumných inštitúcií na ostatné činnosti, ktoré budú mať iba sekundárnu, doplnkovú dôležitosť. Zákon má tiež za cieľ zabezpečiť akceptovateľnosť financovania činnosti verejnej výskumnej inštitúcie prostredníctvom „vysúťažených“ rezortných dotácií z pohľadu pravidiel poskytovania štátnej pomoci.

Z vecného hľadiska, hlavným dôvodom navrhovanej právnej úpravy je poznatok, že súčasný právny stav, v ktorom výskumné rozpočtové organizácie a príspevkové organizácie vykonávajú svoju činnosť, predstavuje vážny hendikep pri vytváraní predpokladov na úspešné plnenie účelu, na ktoré boli tieto výskumné organizácie založené, a to najmä vo svetle požiadaviek, ktorým bude štátny sektor výskumu a vývoja čeliť. Týmito požiadavkami sú najmä tlak na zabezpečenie väčšieho podielu zdrojov z nadnárodných projektov a z podnikateľského sektora na financovaní svojej činnosti a na zintenzívnenie prenosu výsledkov výskumu a vývoja do praxe. Nevhodnosť súčasného právneho stavu je daná jednak výberom právnej formy rozpočtových a príspevkových organizácií a všeobecnými dôsledkami z toho vyplývajúcimi, jednak existenciou niektorých čiastkových obmedzení zasahujúcich do ich činnosti.

Navrhovaná právna úprava nielen reaguje na problém nevyhovujúcej právnej formy a všeobecnejšie, nevyhovujúceho právneho režimu pôsobenia výskumných rozpočtových organizácií a príspevkových organizácií, ale predpokladá aj výrazné zníženie počtu právnych subjektov v štátnom sektore výskumu a vývoja, najmä v prostredí Slovenskej akadémie vied. Navrhovaná právna úprava umožní integráciu súčasných výskumných organizácií Slovenskej

akadémie vied v právnej forme rozpočtových organizácii a príspevkových organizácii do podstatne nižšieho počtu subjektov v právnej forme verejných výskumných inštitúcií. Integrácia výskumných organizácií je nevyhnutná vzhľadom na vývoj v nastavení tých projektov, ktoré môžu zabezpečiť zásadné zlepšenie materiálnych podmienok činnosti subjektov štátneho sektora výskumu a vývoja.

Medzi základné princípy navrhovanej právnej úpravy patrí autonómnosť verejnej výskumnej inštitúcie, ktorá bude posilňovať samosprávnosť, slobodu vedeckého bádania a hospodársku stabilitu budúcich verejných výskumných inštitúcií, ako predpokladov intenzifikácie a skvalitnenia činnosti výskumu a vývoja v Slovenskej republike, no so zachovaním potrebného rozsahu právomocí zakladateľa potrebných na to, aby mohol dohliadať nad zachovávaním účelu založenia verejnej výskumnej inštitúcie, jej funkčnosti a v prípade viacerých verejných výskumných inštitúcií založených jedným zakladateľom aj nad ich súdržnosťou. Návrh nového zákona bude porovnateľný s obdobnými zákonmi v iných členských štátoch Európskej únie a ďalších vyspelých krajinách sveta. Pri hľadaní najvhodnejšieho právneho režimu sa návrh inšpiroval napríklad českým zákonom č. 341/2005 Sb. o verejných výskumných inštitúciách.

Priznanie spôsobilosti vlastníť majetok (spolu so spôsobilosťou mať práva a povinnosti a nadobúdať ich vlastnými úkonmi) bude štandardizovať verejnú výskumnú inštitúciu ako plnohodnotnú, štandardnú právnickú osobu a zlepší tak postavenie verejných výskumných inštitúcií vo vzťahu k obdobným výskumným inštitúciám zo zahraničia (najmä z EÚ) i k slovenským verejným vysokým školám.

Predkladaným zákonom sa má umožniť transformácia rezortných rozpočtových a príspevkových organizácií štátu, ktoré uskutočňujú výskum na verejné výskumné inštitúcie a v rámci novely zákona o Slovenskej akadémii vied sa má k 1. 1. 2018 uskutočniť aj transformácia všetkých organizácií Slovenskej akadémie vied, ktoré budú existovať k 31. 12. 2017. V rámci transformácie na tieto subjekty prechádza majetok štátu v ich správe.

Predkladaný materiál je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami a dohovormi, ktorými je Slovenská republika viazaná, zákonmi Slovenskej republiky a právom Európskej únie, ako aj s nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Návrh zákona predpokladá negatívny vplyv na príjmy v rámci rozpočtu verejnej správy (pričom v nadväznosti na zníženie príjmov sa v rovnakej výške znižujú aj výdavky štátneho rozpočtu), predpokladá pozitívny vplyv na podnikateľské prostredie a na informatizáciu spoločnosti, nemá sociálne vplyvy, vplyvy na životné prostredie, ani vplyvy na služby verejnej správy pre občana.